

Bên đời hiu quanh.

nhạc & lời: *Trịnh Công Sơn*

Một lần chợt nghe quê quán tôi xưa. Giọng người gọi tôi nghe
Đường nào quanh hiu tôi đã đi qua. Đường về tình tôi có

tiếng rất nhu mì. Lòng thật bình yên mà sao buồn thế.
nặng rất la đà. Đường thật lặng yên lòng không gì nhớ.

Giật mình nhìn tôi ngồi hát bao giờ.
Giật mình nhìn quanh ô phố xa lạ.

Rồi một lần kia khăn gói đi xa. Tưởng rằng được quên thương
Đường nào dẫu tôi đi đến cơn say. Một lần nằm mơ tôi

nhớ nơi quê nhà. Lòng thật bình yên mà
thấy tôi qua đời. Dù thật lệ rơi lòng

sao buồn thế. Giật mình nhìn tôi ngồi khóc bao giờ.
không buồn mấy. Giật mình tỉnh ra ô nắng lên rồi.

